

[Niels Westerby.]

folketinget tage stilling til sagen ud fra politiske synspunkter og vurderinger.

Det følger af disse betragtninger, at vi ikke er tilhængere af, at de politiske partier bliver repræsenteret i trafikkommissionen. Det er af mange grunde, og jeg skal kun anføre nogle enkelte. For det første vil det ikke kunne undgås, at selve behandlingen i trafikkommissionen vil få en politisk islæt, når der er politiske repræsentanter til stede i kommissionen. Der vil blive tale om en slags politisk vejledning i det daglige kommissionsarbejde, som ikke efter vor opfattelse vil fremme den saglige udredning af tingene. For det andet vil der ske det, at folketinget og til dels også regeringen ikke vil stå frit, når kommissionsresultatet kommer til at foreligge. Rent praktisk vil en række af de ting, der er taget stilling til i kommissionen, også komme til at omfatte de politiske partier; deres repræsentant i kommissionen har løbende orienteret folketingsgrupperne, og de vil så til sin tid rent praktisk være bundet under denne behandlingsform.

Vi er som sagt imod, at de politiske partier er repræsenteret i kommissionen, og jeg kan derfor meddele, at vi vil stemme for det ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti. Jeg kan hertil føje, at hvis det konservative folkeparti ikke under udvalgsbehandlingen havde stillet det, ville vi have gjort det; det fremgik allerede af vore bemærkninger under første behandling.

For det andet mener vi, at heller ikke interesseorganisationerne burde være repræsenteret. Vi vil ikke stille noget ændringsforslag om det her, men gør opmærksom på, at det efter vor vurdering er et almindeligt princip ved kommissioners nedsættelse, og vi forbeholder os i fremtiden ved lignende kommissionsnedsættelser, der selvfølgelig skal vurderes konkret i det enkelte tilfælde, at komme med forslag til imødegåelse af dette princip. Vi er ikke tilhængere af det, og vi mener, at det heller ikke i dette tilfælde burde være fulgt. Vi har som sagt ikke villet stille noget ændringsforslag om det; vi har ment, at det ville være så værdifuldt at få de politiske repræsentanter ud, at vi, hvis vi kunne vinde dette skridt frem ved denne lejlighed, ville anse det for et så

stort fremskridt, at vi først senere behøvede at tage fat på interesseorganisationerne.

Nu vel, interesseorganisationer har tidligere været repræsenteret i den slags kommissioner, og de er altså også blevet det i dette tilfælde. Under udvalgsarbejdet er antallet af dem blevet forøget med en 3-4 stykker; det er klart, at en konkret vurdering i og for sig må føre til, at når man har interesseorganisationer, er de også berettigede til at være med i billedet. Vi vil derfor ikke modsætte os det af ministeren stillede ændringsforslag om, at de 4 organisationer bliver medtaget, når allerede i forvejen en lang række interesseorganisationer er med, men vi forbeholder os senere ved lignende opstående lejligheder at gå imod dette princip anvendelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Jeg vil gerne takke udvalget for, at det bliver muligt at få dette lovforslag gennemført i dette folketingsår. Den diskussion, som nu tages op igen efter førstebehandling — hvor jeg egentlig troede, vi havde klaret af, at der stod to synspunkter imod hinanden — har givet anledning til, at der er stillet et ændringsforslag af de konservative medlemmer af udvalget. Jeg må fraråde, at man stemmer for dette ændringsforslag. Dansk demokrati har gennem årene vist sig stærkt nok til, at den form, vi her har anvendt, kan være til folkets tarv.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 106 stemmer mod 33.

Ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og §§ 3-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.